

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्री महाभारते कर्णपर्वणि एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥

नाहत्वा विनिर्वात्ये कर्णमधरणाजिरात् ॥ इति सत्येन ते पादौ स्पृशामि जगतीपते ॥ ३८ ॥ संजय उवाच इति ब्रुवाणं सुमनाः किरीटिनं युधिष्ठिरः प्राहवचो बृहत्तरं ॥ यशोऽक्षयं जीवितमोप्सितं ते जयं सदा वीर्यमरि क्षयं तदा ॥ ३९ ॥ प्रयाहि वृद्धिं च दिशं तु देवतायथा हि मिक्षामितवास्तु तत्तथा ॥ प्रयाहि शीघ्रं जहिकर्णमाहवे पुरंदरो वृत्रमिवात्मवृद्धये ॥ ४० ॥ इति श्री महाभारते कर्णपर्वणि अर्जुनप्रतिज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ संजय उवाच प्रसाद्य धर्मराजनं प्रवृष्टेनंतरात्मना ॥ पार्थः प्रोवाच गोविंदं सूतपुत्रवधोद्यतः ॥ १ ॥ कल्यतां मे रथोभूयो युज्यतां च हयोत्तमाः ॥ आयुधानि च सर्वाणि सज्जतां मे महारथे ॥ २ ॥ उपावृत्ताश्चतुरगाः शिक्षिताश्च श्वसादिभिः ॥ रथोपकरणैः सज्जा उपयां तु त्वरा न्विताः ॥ ३ ॥ प्रयाहि शीघ्रं गोविंदं सूतपुत्रजिघां सया ॥ एवमुक्तो म हाराज फाल्गुनेन महात्मना ॥ ४ ॥ उवाच दारुकं कृष्णः कुरु सर्वं यथा ब्रवीत् ॥ अर्जुनो भरतः श्रेष्ठ श्रेष्ठः सर्वं धनुष्मतां ॥ ५ ॥ आज्ञप्तस्त्वथ कृष्णेन दारुको राजस तम ॥ योजयामास सरथं वैयाघ्रं शत्रुतापनं ॥ ६ ॥ सज्जं निवेदयामास पाण्डवस्य महात्मनः ॥ युक्तं तु तं रथं दृष्ट्वा दारुकेण महात्मना ॥ ७ ॥ आपृच्छ जयमराजा नं ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च ॥ सुमंगलं स्वस्य न मारुरो हरथोत्तमं ॥ ८ ॥ तस्य राजा महाप्राज्ञो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ आशिषोऽयुं कृतस्ततः प्रायात् कर्णरथं प्रति ॥ ९ ॥ तमायां तं महेश्वासं दृष्ट्वा भूतानि भारत ॥ निहतं मे निरेकर्णं पाण्डवेन महात्मना ॥ १० ॥ बभूवुर्विमलाः सर्वादिशोराजन्समंततः ॥ चाषाश्च शतपत्राश्चक्रौ चाश्चैव जनेश्वर ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणमकुर्वत तदवै पाण्डुनंदनं ॥ बहवः पक्षिणो राजन् पुत्रान्नामानः शुभाः शिवाः ॥ १२ ॥ त्वरयंतोर्जुनं युद्धे दृष्ट्वा ववाशिरे ॥ कंकारु धावकाः श्येनावायसाश्च विशांपते ॥ १३ ॥ अग्रतस्तस्य गच्छंति मांसं हतोर्भयानकाः ॥ निमित्तानि च धन्यानि पाण्डवस्य शशंसिरे ॥ १४ ॥ विनाशमरिसेन्या नां कर्णस्य च वधं प्रति ॥ प्रयातस्याथ पार्थस्य महात्सवे दोष्यजायत ॥ १५ ॥ चिंता च विपुला जज्ञे कथंचेदं भविष्यति ॥ ततो गांडीवधन्वानमब्रवीन्मधुसूदनः ॥ दृष्ट्वा पार्थं तथा यातं चिंतापरिगतं तदा ॥ १६ ॥ वासुदेव उवाच गांडीवधन्वनं संग्रामे ये त्वया धनुषाजिताः ॥ न तेषां मानुषो जेता त्वदन्य इह विद्यते ॥ १७ ॥ दृष्ट्वा हि बहवः शूराः शक्रतुल्यपराक्रमाः ॥ त्वां प्राप्य समरं शूरं ते गताः परमांगतिं ॥ १८ ॥ को हि द्रोणं च भीष्मं च भगदत्तं च मारिष ॥ विदानुविंदा वावंत्यौ कांबोजं च सुदक्षिणं ॥ १९ ॥ श्रुता युषं महावीर्यमच्युता युषमेव च ॥ प्रत्युद्गम्य भवेत्क्षेमी यो न स्यात्त्वमिव प्रभो ॥ २० ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥